

# РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. София, 06.01.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски**

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов  
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5583** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на ЕТ „Дай вар - Тодор Тодоров“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: @ @3@[жк], [улица], [жилищен адрес] представлявано от управителя Т. З. Т., срещу Решение № 1498/28.04.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав, по НАХД № 20211110212541 по описа за 2021 година, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-007531 от 16.08.2021г., издадено от директор на дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.

Твърди се, че решението е неправилно, постановено в противоречие на материалния и процесуалния закон. Моли се съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и се отмени НП, като алтернативно прави искане за изменение на размера на санкцията. В съдебно заседание се представлява от адв. М., който поддържа жалбата.

Ответникът – директор на дирекция „Инспекция по труда“ – С., представляван от юрк. С., излага съображения за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София- град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

От фактическа страна СРС е приел за установено следното: при извършена проверка на 24.06.2021г. от служители на дирекция „Инспекция по труда“ - С. по спазване на трудовото законодателство в обект, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] в който били извършвани ремонтни дейности от ЕТ „Дай вар - Тодор Тодоров“. Собственикът на ЕТ „Дай вар - Тодор Тодоров“ саморъчно декларирал обстоятелството, че лицето Х. Е. К. е полагало труд в посочения обект. В тази връзка от ЕТ „Дай вар - Тодор Тодоров“ било изискано да представи трудовото досие на Х. К.. В писмено обяснение от 06.07.2021г. Т. Т. посочил, че не разполага с такова, тъй като не е сключвал трудов договор с К.. При извършената документална проверка, е установено, че на 24.06.2021г. ЕТ „Дай вар - Тодор Тодоров“, в качеството си на работодател, приел Х. Е. К., нает по устно договаряне за „зидаромазач“, да извършва ремонтни дейности на посочения по-горе обект, без да е сключил трудов договор в писмена форма и без да е уредил отношенията по предоставяне на работна сила с лицето като трудово правоотношение. За констатациите от проверката е съставен протокол за извършена проверка изх. № ПР2121568/ 13.07.2021г. Въз основа на установеното е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-007531/ 13.07.2021 г.

Въз основа на така съставения АУАН, при пълна идентичност на описаното нарушение и дадената правна квалификация и приемайки депозираните срещу акта възражения за неоснователни, директор на дирекция „Инспекция по труда“ - С. издал обжалваното наказателно постановление № 22-007531 от 16.08.2021 г., с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от КТ наложил на ЕТ „Дай вар - Тодор Тодоров“ имуществена санкция в размер на 3 000 лева за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Правилно е изяснена фактическата обстановка, която се споделя изцяло настоящата инстанция, поради което същата не следва да се преповтаря.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Районният съд е приел, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства, а и те не са били спорни между страните. Въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи относно това, че ЕТ „Дай вар - Тодор Тодоров“ е правилно санкционирано на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, както и че описаното в АУАН и НП административно нарушение, отговаря на такова по чл. 62, ал. 1 от КТ. Съгласно цитираната за нарушена разпоредба, трудовият договор се сключва в писмена форма. Съгласно чл. 1, ал. 2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови

правоотношения. Безспорно е установено, че касаторът е възложил изпълнението на работа на длъжност „зидаромазач“ с конкретно работно място и работно време на Х. К., като му е предоставил и материали за извършване на работата, при наличие на йерархическа зависимост между двете лица, което характеризира отношенията между касатора и К. като трудови. В разпоредбата на чл. 415в, ал. 2 от КТ изрично е предвидено, че нарушенията на чл. 63, ал. 2 от КТ не са от категорията на маловажните и е неприложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН в процесния случай. Това обстоятелство е отчетено правилно и от въззивния съд, който правилно е приел в мотивите си, че в достатъчно ясни и категорични са предвидените от законодателя текстове в закона по отношение на обществените отношения, които засягат този вид нарушения. Размерът на имуществената санкция е определен в нормативно установените размери съгласно чл. 414, ал. 3 КТ, а именно от 1500 до 15000 лева, като АНО е изложил мотиви, обосноваващи конкретно определената санкция.

Въз основа на изложеното, касационната инстанция намира въззивното решение за правилно и законосъобразно и като такова следва да се остави в сила.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция.

Водим от горното, Административен съд - София град, V-ти касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1498/28.04.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав, по НАХД № 20211110212541 по описа за 2021 година.

ОСЪЖДА ЕТ „Дай вар - Тодор Тодоров“, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда – С.“, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: